

♦ Texty na tento týden – Mk 12:41–44; Mk 13:1–32; Da 9:24–27; Da 7:25; 1Te 4:13–18

♦ Základní verš

„A tehdy uvidí Syna člověka přicházet v oblacích s velkou mocí a slávou. Tehdy vyšle anděly a shromáždí své vyvolené od čtyř úhlů světa, od nejzazších konců země po nejzazší konce nebe.“ (Mk 13:26.27)

Tento týden se nejprve soustředíme na závěr 12. kapitoly, kde Ježíš vyzdvihuje zdánlivě malý čin chudé vdovy. Hlavní část našeho studia se však bude věnovat pozoruhodnému proroctví o osudu jeruzalémského chrámu a dalším událostem. Marek 13. kapitola (podobně jako paralely v Mt 24 a L 21) hovoří o pádu Jeruzaléma a předpovídá, co se bude dít až do skončení světa.

Marek 13 jasně říká, že proroctví sahá od doby vyslovení proroctví Ježíšem, až po dobu konce, tedy Ježíšova druhého příchodu. Tento přístup vychází z toho, co nazýváme „historická interpretace proroctví konce času“, na rozdíl od pokusu odsunout tato proroctví do minulosti nebo daleko do budoucnosti.

Mnohá Ježíšova naučení a výroky jsou odpovědí na otázky nebo nepochopení ze strany jeho učedníků. Podobně je to i na tomto místě Evangelia podle Marka. Otázky učedníků dávají Ježíši příležitost učit je pravdám důležitým pro život křesťana. Ježíš nejen předpovídá budoucnost, ale také poučuje své učedníky, jak se připravit na nadcházející zkoušky. Jeho slova jsou důležitá pro učedníky v každé době – tehdy i dnes.

♦ Osnova lekce:

Třináctá kapitola Markova evangelia shrnuje Ježíšovu poslední velkou promluvu k učedníkům, která se týká „doby konce“. V ní je jednak připravuje na nelehké období, které je čeká v době, kdy s nimi fyzicky nebude, ale zároveň je povzbuzuje nadějí na setkání v den jeho návratu.

- Mk 12:41–44 - Vyzvednutí daru chudé vdovy (neděle)
- Mk 13:1–37 - Ježíšova řeč o době konce
- Mk 13:1–13 - Příprava učedníků na nelehké doby (pondělí)
- Mk 13:14–18 - Příprava učedníků na příchod „pustošící ohavnosti“ (úterý)
- Mk 13:19–23 - Příprava učedníků na „velké soužení“ (středa)
- Mk 13:24–37 - Zaslíbení Ježíšova návratu (čtvrtek)

NE 1. září – DVĚ DROBNÉ MINCE V CHRÁMOVÉ POKLADNĚ

Mk 12:41-44 „⁴¹Sedl si naproti chrámové pokladnici a díval se, jak do ní lidé vhadzují peníze. A mnozí bohatí dávali mnoho. ⁴²Přišla také jedna chudá vdova a vhodila dvě drobné mince, dohromady čtyřák. ⁴³Zavolal své učedníky a řekl jim: „Amen, pravím vám, tato chudá vdova dala víc než všichni ostatní, kteří dávali do pokladnice. ⁴⁴Všichni totiž dali ze svého nadbytku, ona však ze svého nedostatku: dala, co měla, všechno, z čeho měla být živa.““

PO 2. září – NEZŮSTANE ZDE KÁMEN NA KAMENI

Mk 13:1-13 „¹A když vycházel z chrámu, řekl mu jeden z jeho učedníků: „Pohled, Mistře, jaké to kameny a jaké stavby!“ ²Ježíš mu řekl: „Obdivuješ ty velké stavby? Nezůstane z nich kámen na kameni, všechno bude rozmetáno.“ ³Když seděl na Olivové hoře naproti chrámu a byli sami, zeptali se ho Petr, Jakub, Jan a Ondřej: ⁴„Pověz nám, kdy to nastane a jaké bude znamení, až se začne všechno schylovat ke konci!“ ⁵Ježíš jim odpověděl: „Mějte se na pozoru, aby vás někdo nesvedl. ⁶Mnozí přijdou v mém jménu a budou říkat: „Já jsem to“ a svedou mnohé. ⁷Až uslyšíte válečný ryk a zvěsti o válkách, nelekejte se! Musí to být, ale to ještě nebude konec. ⁸Povstane národ proti národu a království proti království, v mnohých krajinách budou zeměřesení, bude hlad. To bude teprve začátek bolesti. ⁹Vy sami se mějte na pozoru! Budou vás vydávat soudům, budete bít v synagógách, budete stát před vládci a králi kvůli mně, abyste před nimi vydali svědectví. ¹⁰Ale dříve musí být evangelium kázáno všem národům. ¹¹Až vás pove-

dou před soud, nemějte předem starost, co budete mluvit; ale co vám bude v té hodině dáno, to mluvte. Nejste to vy, kdo mluví, ale Duch svatý. ¹²Vydá na smrt bratr bratra a otec dítě, povstanou děti proti rodičům a připraví je o život. ¹³Budou vás všichni nenávidět pro mé jméno; ale kdo vytrvá až do konce, bude spasen.“

ÚT 3. září – „ZNESVĚCUJÍCÍ OHAVNOST“

Mk 13:14-18 „¹⁴Když pak uvidíte „znesvěcující ohavnost“ stát tam, kde být nemá – kdo čte, rozuměj – tehdy ti, kdo jsou v Judsku, ať uprchnou do hor; ¹⁵kdo je na střeše, ať nesestupuje a nevchází do domu, aby si odtud něco vzal; ¹⁶a kdo je na poli, ať se nevrací domů, aby si vzal plášť. ¹⁷Běda těhotným a kojícím v oněch dnech! ¹⁸Modlete se, aby to nebylo v zimě.“

Da 11:31 „Jeho paže se napřáhnou a znesvětí svatyni i pevnost, vymýtí každodenní oběť a dají tam ohydnou modlu pustošitele.“

Da 12:11 „Od doby, kdy bude odstraněna každodenní oběť a vztyčena ohydná modla pustošitele, uplyne tisíc dvě stě devadesát dní.“

Da 8:13 „Slyšel jsem, jak jeden svatý mluví. Jiný svatý se toho mluvícího otázel: „Jak dlouho bude platit vidění o každodenní oběti a o vzpouře, která pustoší a dovoluje šlapat po svatyni i zástupu?““

Da 9:24-27 „²⁴Šedesát týdnů let je stanoveno tvému lidu a tvému svatému městu, než bude skončeno s nevěrností, než budou zapečetěny hříchy, než dojde k zproštění viny, k uvedení věčné spravedlnosti, k zapečetění vidění a proroctví, k pomazání svatyně svatých. ²⁵Věz a pochop! Od vyjití slova o navrácení a vybudování Jeruzaléma až k pomazanému vévodovi uplyne sedm týdnů. Za šedesát dva týdny bude opět vybudováno prostranství a příkop. Ale budou to svízelné doby. ²⁶Po uplynutí šedesáti dvou týdnů bude pomazaný zahrazen a nebude již . Město a svatyni uvrhne do zkázy lid vévody, který přijde. Sám skončí v povodni, ale až do konce bude válka. Je rozhodnuto o pustošení. ²⁷Vnutí svou smlouvu mnohým v jednom týdnu a v polovině toho týdne zastaví obětní hod i oběť přídavnou. Hle, pustošitel na křídlech ohydné modly, než se naplní čas a na pustošitele bude vylito rozhodnutí.““

Da 9:26 ČSP „Ale po těch šedesáti a dvou sedmiletích bude vyhlazen Pomazaný a nebude mít nic, a to město i tu svatyni bude ničt lid jednoho vůdce, který přichází. Ale jeho konec bude v záplavě. A až do konce bude odhodlaný boj po místech zpustošených.“

ST 4. září – VELKÉ SOUŽENÍ

Mk 13:19-23 „¹⁹S těmi dny přijde takové soužení, jaké nebylo od počátku světa, který stvořil Bůh, až do dneška a nikdy nebude. ²⁰A kdyby Pán nezkrátil ty dny, nebyl by spasen žádný člověk. Ale kvůli svým vyvoleným zkrátí ty dny. ²¹A tehdy, řekne-li vám někdo: „Hle, tu je Mesiáš, hle tam,“ nevěřte! ²²Vyvstanou lžimesiášové a lžiproroci a budou předvádět znamení a zázraky, aby svedli vyvolené, kdyby to bylo možné. ²³Vy však se mějte na pozoru! Všecko jsem vám řekl předem.“

Da 7 „¹V prvním roce vlády Belšasara, krále babylónského, viděl Daniel sen, vidění mu prošla hlavou na jeho lůžku. Hned tedy v hlavních rysech ten sen popsal. ²Daniel řekl: „Viděl jsem v nočním vidění, hle, čtyři nebeské větry rozbouřily Velké moře. ³A z moře vystoupila čtyři veliká zvířata, odlišná jedno od druhého. ⁴První bylo jako lev a mělo orlí křídla. Viděl jsem, že mu byla křídla oškubána, bylo pozvednuto od země a postaveno na nohy jako člověk a dáno mu lidské srdce. ⁵Hle, další zvíře, druhé, se podobalo medvědu. Bylo postaveno tváří k jedné straně. Mělo v tlamě mezi zuby tři žebra a bylo mu řečeno: „Vstaň a hojň se nažer masa!“ ⁶Potom jsem viděl, hle, další zvíře bylo jako levhart a mělo na hřbetě čtyři pačič křídla. Bylo to zvíře čtyřhlavé a byla mu dána vladařská moc. ⁷Potom jsem v nočním vidění viděl, hle, čtvrté zvíře, strašné, příšerné a mimořádně mocné. Mělo veliké železné zuby, žralo a drtilo a zbytek rozšlapávalo svými nohama. Bylo odlišné ode všech předešlých zvířat a mělo deset rohů. ⁸Prohlížel jsem rohy, a hle, vyrostl mezi nimi další malý roh a tři z dřívějších rohů byly před ním vyvráceny. Hle, na tom rohu byly oči jako oči lidské a ústa, která mluvila troufale. ⁹Viděl jsem, že byly postaveny stolce a byl usedl Věkovitý. Jeho oblek byl bílý jako sníh, vlasy jeho hlavy jako čistá vlna, jeho stolec – plameny ohně, jeho kola – hořící oheň. ¹⁰Řeka ohnivá proudila a vycházela od něho, tisíce tisíců sloužily jemu a desetitisíce desetitisíců stály před ním. Zasedl soud a byly otevřeny knihy. ¹¹Tu jsem viděl, že pro ta troufalá slova, která roh mluvil, viděl jsem, že to zvíře bylo zabito, jeho tělo zničeno a dáno k spálení ohněm. ¹²Zbylým zvířatům odňali jejich vladařskou moc a byl jim ponechán život do určité doby a času. ¹³Viděl jsem v nočním vidění, hle, s nebeskými oblaky přicházel jakoby Syn člověka; došel až k Věkovitému, přivedli ho k němu.“

PÁ 6. září – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si 69. kapitolu „Proroctví o budoucnosti“ (DA 627–636; TV 401–407) z knihy Touha věků.

Ve světě se odehrává mnoho znepokojujících událostí. Lidé jsou skutečně vystrašení. Jako adventisté sedmého dne máme určité poznání týkající se „posledních událostí“. Jak můžeme toto poznání využít k tomu, abychom lidem ukazovali naději, kterou máme v Ježíši a v zaslíbení o jeho příchodu?

„Neznáme přesné datum Kristova příchodu, a proto máme bdít. „Blaze těm služebníkům, které Pán, až přijde, zastihne bdící.“ (L 12,37) Ten, kdo očekává Kristův příchod, nezahálí. Čekání na Pána má v lidech vzbuzovat bázeň před Hospodinem a jeho soudy. Všichni by si měli uvědomit, že odmítnutí nabízené Boží milosti je veliký hřích. Člověk, který očekává Krista, žije podle pravdy, a tím se očisťuje. Čekání na Ježíšův příchod jej vede k horlivému úsilí. Uvědomuje si, že Pán je již přede dveřmi, a proto se ze všech sil snaží spolupracovat s nebeskými silami a přivádět ostatní lidi ke spasení. Rozumní a věrní správci včas rozdělují pokrm Božímu domu (L 12,42). Zvěstují pravdu, která je potřebná právě v dnešní době. Stejně jako Enoch, Noe, Abraham a Mojžíš hlásali pravdu, která byla naléhavá v jejich situaci, mají Kristovi služebníci předávat zvláštní varování svým současníkům.“ (DA 634; TV 406)

Otázky k rozhovoru

1. Jedna věc je přispívat na Boží dílo. Něco jiného je dávat obětavě. Jaký je v tom rozdíl a proč je tento rozdíl důležitý?
2. Proč Bůh nezabránil pronásledování svého lidu v průběhu staletí a nedělal to ani v dnešním světě? Jak nám motiv velkého sporu pomáhá alespoň zčásti pochopit, proč existuje pronásledování?
3. Jaká znamení Kristova příchodu se ukážou jako mimořádně důležitá v současném světě?
4. Přemýšlejte o stavu mrtvých a o tom, že spí, dokud se Kristus nevrátí. Co bude to první, co lidé uvidí při svém vzkříšení? Jak nám tato myšlenka pomáhá pochopit, že pro každého člověka je druhý příchod Krista vždy velmi blízko?

19:36

Zj 14:14-20 „¹⁴A viděl jsem, hle, bílý oblak, a na oblaku sedí někdo jako Syn člověka, na hlavě má korunu ze zlata a v ruce ostrý srp. ¹⁵Vtom další anděl vyšel z chrámu a mocným hlasem zavolal na toho, který seděl na oblaku: „Pošli svůj srp a začni žet, protože nastala hodina žně a úroda země dozrála.“ ¹⁶A ten, který seděl na oblaku, hodil svůj srp na zem, a země byla požata. ¹⁷A další anděl vyšel z nebeského chrámu a také on měl ostrý srp. ¹⁸A jiný anděl vyšel od oltáře a ten měl moc nad ohněm. Zavolal mocným hlasem na toho, který měl ostrý srp: „Pošli svůj ostrý srp a sklíd' hrozny na vinicích země, neboť víno dozrálo.“ ¹⁹Tu hodil ten anděl svůj srp na zem a sklídl víno země a uvrhl je do velikého lisu Božeho hněvu. ²⁰A v lisu za městem byly hrozny stlačeny a vytékající krev dosahovala až po uzdy koní na vzdálenost sto šedesát mil.“

Zj 19:11-21 „¹¹A viděl jsem nebesa otevřená, a hle, bílý kůň, a na něm seděl ten, který má jméno Věrný a Pravý, neboť soudí a bojuje spravedlivě. ¹²Jeho oči plamen ohně a na hlavě množství královských korun; jeho jméno je napsáno a nezná je nikdo než on sám. ¹³Má na sobě plášť zbrocený krví a jeho jméno je Slovo Boží. ¹⁴Za ním nebeská vojska na bílých koních, oblečená do bělostného čistého kmentu. ¹⁵Z jeho úst vychází ostrý meč, aby jím pobíjel národy; bude je pást železnou berlou. On bude tlačit lis plný vína trestajícího hněvu Boha všemohoucího. ¹⁶Na plášti a na boku má napsáno jméno: Král králů a Pán pánů. ¹⁷A viděl jsem jednoho anděla, jak stojí na slunci a volá mocným hlasem na všechny ptáky letící středem nebes: „Pojďte, slétněte se k veliké hostině Boží! ¹⁸Budete se sytit těly králů a vojevůdců a bojovníků a koní i jezdců; těly všech, pánů i otroků, slabých i mocných.“ ¹⁹A viděl jsem dravou šelmu a krále země i jejich vojska shromážděná, aby vytrhli do boje proti jezdcí a proti jeho vojsku. ²⁰Ale šelma byla zajata a s ní i falešný prorok, který k její cti činil zázračná znamení a svedl jimi ty, kdo přijali cejch šelmy a klekali před jejím obrazem. Za živa byli šelma a její prorok hozeni do ohnivého jezera hořícího sírou.

²¹Ostatní byli pobiti mečem vycházejícím z úst jezdce. A všichni ptáci se nasýtí jejich těly.“

Mk 13:1-13 „¹A když vycházel z chrámu, řekl mu jeden z jeho učedníků: „Pohleď Mistrče, jaké to kameny a jaké stavby!“ ²Ježíš mu řekl: „Obdivuješ ty velké stavby? Nezůstane z nich kámen na kameni, všechno bude rozmetáno.“ ³Když seděl na Olivové hoře naproti chrámu a byli sami, zeptali se ho Petr, Jakub, Jan a Ondřej: ⁴„Pověz nám, kdy to nastane a jaké bude znamení, až se začne všechno schylovat ke konci!“ ⁵Ježíš jim odpověděl: „Mějte se na pozoru, aby vás někdo nesvedl. ⁶Mnozí přijdou v mém jménu a budou říkat: „Já jsem to“ a svedou mnohé. ⁷Až uslyšíte válečný ryk a zvěsti o válkách, nelekejte se! Musí to být, ale to ještě nebude konec. ⁸Povstane národ proti národu a království proti království, v mnohých krajinách budou zeměřesení, bude hlad. To bude teprve začátek bolesti. ⁹Vy sami se mějte na pozoru! Budou vás vydávat soudům, budeteбити v synagógách, budete stát před vládci a králi kvůli mně, abyste před nimi vydali svědectví. ¹⁰Ale dříve musí být evangelium kázáno všem národům. ¹¹Až vás povedou před soud, nemějte předem starost, co budete mluvit; ale co vám bude v té hodině dáno, to mluvíte. Nejste to vy, kdo mluví, ale Duch svatý. ¹²Vydá na smrt bratr bratra a otec dítě, povstanou děti proti rodičům a připraví je o život. ¹³Budou vás všichni nenávidět pro mé jméno; ale kdo vytrvá až do konce, bude spasen.“

¹⁴A byla mu dána vladařská moc, sláva a království, aby ho uctivali všichni lidé různých národností a jazyků. Jeho vladařská moc je moc věčná, která nepomine, a jeho království nebude zničeno. ¹⁵Můj duch, můj, Danielův, byl uvnitř své schránky zmatený a vidění, která mi prošla hlavou, mě naplnila hrůzou. ¹⁶Přistoupil jsem k jednomu z těch, kteří tam stáli, a prosil jsem ho o hodnověrný výklad toho všeho. Řekl mi to a oznámil mi výklad té věci: ¹⁷„Ta čtyři veliká zvířata, to čtyři králové povstanou v zemi. ¹⁸Ale království se ujmou svatí Nejvyššího a budou mít království v držení až na věky, totiž až na věky věků.“ ¹⁹Chtěl jsem mít jistotu o tom čtvrtém zvířeti, které bylo odlišné ode všech ostatních a bylo mimořádně strašné: mělo železné zuby, bronzové drápy, žralo a drtilo a zbytek rozšlapávalo svýma nohama, ²⁰i o deseti rozích, které mělo na hlavě, a o dalším, který vyrostl a před nímž tři spadly, totiž o tom rohu, který měl oči a ústa mluvící troufale a jevil se větší než ostatní. ²¹Viděl jsem, že ten roh vedl válku proti svatým a přemáhal je, ²²až přišel Věkovitý a soud byl předán svatým Nejvyššího; nadešla doba a království dostali do držení svatí. ²³Rekl toto: „Čtvrté zvíře – na zemi bude čtvrté království, to se bude ode všech království lišit; pozře celou zemi, podupe ji a rozdrtí. ²⁴A deset rohů – z toho království povstane deset králů. Po nich povstane jiný, ten se bude od předchozích lišit a sedadl tři krále. ²⁵Bude mluvit proti Nejvyššímu a bude hubit svaté Nejvyššího. Bude se snažit změnit doby a zákon. Svatí budou vydáni do jeho rukou až do času a časů a poloviny času, ²⁶avšak zasedne soud a vladařskou moc mu odejmou, a bude úplně vyhlazen a zahuben. ²⁷Království, vladařská moc a velikost všech království pod celým nebem budou dány lidu svatých Nejvyššího. Jeho království bude království věčné a všechny vladařské moci ho budou uctívat a poslouchat.“ ²⁸Zde končí to slovo. Já, Daniel, jsem se velice zhroutil těch myšlenek, barva mé tváře se změnila, ale to slovo jsem uchoval ve svém srdci.“

Da 8 „¹V třetího dne králování krále Belšasara ukázalo se mně, Danielovi, vidění, po onom, které se mi ukázalo na počátku. ²Viděl jsem ve vidění – byl jsem ve vidění na hradě Šúšanu v élamské krajině – viděl jsem tedy ve vidění, že jsem u řeky Úlaje: ³Pozvedl jsem oči a spatřil jsem, hle, jeden beran stál před kolkou a měl dva rohy. Ty rohy byly veliké, jeden však byl větší než druhý; větší vyrostl jako poslední. ⁴Viděl jsem berana trkat směrem k moři, na sever a na jih. Žádné zvíře před ním neobstálo a nikdo nic nevyprostil z jeho moci. Dělal, co se mu zlíbilo, a vzmohl se. ⁵Pozoroval jsem, a hle, ze západu přicházel kozel na celou zemi, ale země se nedotýkal. Ten kozel měl mezi očima nápadný roh. ⁶Přišel až k dvourohému beranovi, kterého jsem viděl stát nad řekou. Přiběhl k němu silně rozduřen. ⁷Viděl jsem, že dostihl berana, rozlíceně na něho vrazil a zlomil mu oba rohy a beran neměl sílu mu odolat. Kozel ho povalil na zem a rozšlapal a nebyl nikdo, kdo by berana vyprostil z jeho moci. ⁸Kozel se velice vzmohl. Když byl na vrcholu moci, zlomil se ten velký roh a místo něho vyrostly čtyři nápadné rohy do čtyř nebeských větrů. ⁹Z jednoho z nich vyrazil jeden maličký roh, který se velmi vzmáhal na jih a na východ i k nádherné zemi. ¹⁰Vzmohl se tak, že sahal až k nebeskému zástupu, srazil na zem část toho zástupu, totiž hvězd, a rozšlapal je. ¹¹Vypjal se až k velieli toho zástupu, zrušil každodenní obět a rozroutil příbytek jeho svatyně. ¹²Zástup byl sveden ke vzpouře proti každodenní oběti. Pravdu srazil na zem a dařilo se mu, co činil. ¹³Slyšel jsem, jak jeden svatý mluví. Jiný svatý se toho mluvícího otázel: „Jak dlouho bude platit vidění o každodenní oběti a o vzpouře, která pustoší a dovoluje šlapat po svatyni i zástupu?“ ¹⁴Rekl mi: „Až po dvou tisících a třech stech večerech a jitrech dojde svatyně spravedlnosti.“ ¹⁵Když jsem já, Daniel, uviděl to vidění a snažil se mu porozumět, hle, postavil se naproti mně kdosi podobný muži ¹⁶a uslyšel jsem nad Úlajem lidský hlas, který takto volal: „Gabrieli, vysvětli mu to vidění.“ ¹⁷Přišel tedy tam, kde jsem stál; zatímco přicházel, byl jsem ohromen a padl jsem tváří k zemi. Řekl mi: „Pochop, lidský synu, že to vidění se týká doby konce.“ ¹⁸Když se mnou mluvil, ležel jsem v mrákotách tváří na zemi. Dotkl se mě a postavil mě na mé místo. ¹⁹Rekl: „Hle, sdělím ti, co se stane v posledním hrozném hněvu, neboť se to týká konce času. ²⁰Dvourohý beran, kterého jsi viděl, jsou králové médtí a perští. ²¹Chlupatý kozel je král řecký a veliký roh, který měl mezi očima, je první král. ²²To, že se roh zlomil a místo něho vyvstaly čtyři, znamená, že vyvstanou čtyři království z toho pronároda, ale nebudou mít jeho sílu. ²³Ke konci jejich králování, až se naplní míra vzpurných, povstane král nestoudný, který bude rozměť hádankám. ²⁴Bude zdatný svou silou, a nejen svou silou, bude přinášet neobyčejnou zkázu a jeho konání bude provázet zdar. Uvrhne do zkázy zdatné a lid svatých. ²⁵Obezřetně a se zdarem bude jeho ruka lstivě jednat; ve svém srdci se bude vypínat, nerušeně uvrhne do zkázy mnohé. Postaví se proti Veliteli velitelů, avšak bude zlomen bez zásahu ruky. ²⁶Vidění o večerech a jitrech, jak ti bylo pověděno, je pravdivé. Ty pak podrž to vidění v tajnosti, neboť se uskuteční za mnoho dnů.“ ²⁷Já, Daniel, jsem zůstal bez sebe a byl jsem těžce nemocen po řadu dní. Pak jsem vstal a konal své povolání u krále. Zasl jsem nad tím viděním, ale nikdo to nechápal.“

Nu 14:34 „Podle počtu dnů, v nichž jste dělali průzkum země, poneseť své viny. Za každý den jeden rok, za čtyřicet dnů čtyřicet let. Tak pocítíte mou nevoli.“

Ez 4:6 „Až skončí tyto dny, lehneš si podruhé, a to na pravý bok, a poneseš nepravost domů judského po čtyřicet dní; ukládám ti za každý rok jeden den.“

Zj 13 „¹Tu jsem viděl, jak se z moře vynořila dravá šelma o deseti rozích a sedmi hlavách; na těch rozích deset královských korun a na hlavách jména urážející Boha. ²Ta šelma, kterou jsem viděl, byla jako levhart, její nohy jako tlapy medvěda a její tlama jako tlama lví. A drak jí dal svou sílu i trůn i velikou moc. ³Jedna z jejích hlav vypadala jako smrtelně raněná, ale ta rána se zahojila. A celá země v obdivu šla za tou šelmou; ⁴klekali před drakem, protože dal té šelmě svou moc, a klekali také před šelmou a volali: „Kdo se může rovnat té dravé šelmě, kdo se odváží s ní bojovat?“ ⁵A bylo jí dáno, aby mluvila pyšně a rouhavě a měla moc po čtyřicet dva měsíce. ⁶A tak otevřela ústa a rouhala se Bohu, jeho jménu i jeho příbýtky, všem, kdo přebývají v nebi. ⁷A bylo jí dáno, aby vedla válku proti svatým a aby nad nimi zvítězila. Dostala moc nad každým kmenem, národem, jazykem i rasou; ⁸budou před ní klekat všichni obyvatelé země, jejichž jména nejsou od stvoření světa zapsána v knize života, v knize toho zabitého Beránka. ⁹Kdo má uši, slyš! ¹⁰Kdo má jít do zajetí, půjde do zajetí. Kdo má zemřít mečem, musí mečem zemřít. Teď musí Boží lid osvědčit trpělivost a víru. ¹¹Vtom jsem viděl jinou šelmu, jak vstoupila ze země: měla dva rohy jako beránek, ale mluvila jako drak. ¹²Z pověření té první šelmy vykonává veškerou její moc. Nutí zemi a její obyvatele, aby klekali před první šelmou, které se zahojila její smrtelná rána. ¹³A činí veliká znamení, dokonce i oheň z nebe nechá před zraky lidí sestoupit na zem. ¹⁴Bylo jí dáno dělat znamení ke cti první šelmy a svádět jimi obyvatele země; rozkazuje obyvatelům země, aby postavili sochu té šelmě, která byla smrtelně zraněna mečem, a přece zůstala naživu. ¹⁵Je jí dáno, aby do sochy té šelmy vdechla život, takže ta socha mluví a vydala rozkaz, že zemřou všichni, kdo před ní nepokleknou. ¹⁶A nutí všechny, malé i veliké, bohaté i chudé, svobodné i otroky, aby měli na pravé ruce nebo na čele cejch, ¹⁷aby nemohl kupovat ani prodávat, kdo není označen jménem té šelmy nebo číslicí jejího jména. ¹⁸To je třeba pochopit: kdo má rozum, ať sečte číslice té šelmy. To číslo označuje člověka, a je to číslo šest set šedesát šest.“

ČT 5. září – PŘÍCHOD SYNA ČLOVĚKA

Mk 13:24-32. „²⁴Ale v těch dnech po onom soužení zatmí se slunce a měsíc ztratí svou záři, ²⁵hvězdy budou padat z nebe a mocnosti, které jsou v nebesích, se zachvějí. ²⁶A tehdy uzří Syna člověka přicházející v oblacích s velikou mocí a slávou. ²⁷Tehdy vyšle anděly a shromáždí své vyvolené od čtyř úhlů světa, od nejzazších konců země po nejzazší konce nebe. ²⁸Od fíkovníku si vezměte poučení: Když už jeho větev raší a vyráží listy, víte, že léto je blízko. ²⁹Tak i vy, ať uvidíte, že se toto děje, vězte, že ten čas je blízko, přede dveřmi. ³⁰Amen, pravím vám, že nepomine toto pokolení, než se to všecko stane. ³¹Nebe a země pominou, ale má slova nepominou. ³²O onom dni či hodině neví nikdo, ani andělé v nebi, ani Syn, jenom Otec.“

1Te 4:13-18 „¹³Nechceme vás, bratří, nechat v nevědomosti o údělu těch, kdo zesnuli, abyste se nermoutili jako ti, kteří nemají naději. ¹⁴Věříme-li, že Ježíš zemřel a vstal z mrtvých, pak také víme, že Bůh ty, kdo zemřeli ve víře v Ježíše, přivede spolu s ním k životu. ¹⁵Toto vám říkáme podle slova Páně: My živí, kteří se dočkáme příchodu Páně, zesnulé nepředejdeme. ¹⁶Zazní povel, hlas archanděla a zvuk Boží polnice, sám Pán sestoupí z nebe, a ti, kdo zemřeli v Kristu, vstanou nejdříve; ¹⁷potom my živí, kteří se toho dočkáme, budeme spolu s nimi uchváčeni v oblacích vzhůru vstříc Pánu. A pak už navždy budeme s Pánem. ¹⁸Těmito slovy se vzájemně potěšujte.“

1K 15 „¹Chci vám připomenout, bratří, evangelium, které jsem vám zvěstoval, které jste přijali, které je základem, na němž stojíte, ²a skrze něž docházíte spásy, držte-li se ho tak, jak jsem vám je zvěstoval – vždyť jste přece neuvěřili nadarmo. ³Odevzdal jsem vám především, co jsem sám přijal, že Kristus zemřel za naše hříchy podle Písem ⁴a byl pohřben; byl vzkříšen třetího dne podle Písem, ⁵ukázal se Petrovi, potom Dvanácti. ⁶Poté se ukázal více než pěti stům bratřím najednou; většina z nich je posud na živu, někteří však již zesnuli. ⁷Pak se ukázal Jakobovi, potom všem apoštolům. ⁸Naposledy ze všech se jako nedochůdčeti ukázal i mně. ⁹Vždyť já jsem nejmenší z apoštolů a nejsem ani hoden jména apoštol, protože jsem pronásledoval církev Boží. ¹⁰Milostí Boží jsem to, co jsem, a milost, kterou mi prokázal, nebyla nadarmo; více než oni všichni jsem se napracoval – nikoli já, nýbrž milost Boží, která byla se mnou. ¹¹Ať už tedy já, nebo oni – tak zvěstujeme a tak jste uvěřili. ¹²Když se tedy zvěstuje o Kristu, že byl vzkříšen, jak mohou někteří mezi vámi říkat, že není zmrtvýchvstání? ¹³Není-li zmrtvýchvstání, pak nebyl vzkříšen ani Kristus. ¹⁴A jestliže Kristus nebyl vzkříšen, pak je naše zvěst klamná, a klamná je i vaše víra, ¹⁵a my jsme odhaleni jako lživí svědkové o Bohu: dosvědčili jsme, že Bůh vzkřísil Krista, ale on jej nevzkřísil, není-li vzkříšení z mrtvých. ¹⁶Neboť není-li vzkříšení z mrtvých, nebyl vzkříšen ani Kristus. ¹⁷Nebyl-li však Kristus vzkříšen, je vaše víra marná, ještě jste ve svých hříších, ¹⁸a jsou ztraceni i ti, kteří zesnuli v Kristu. ¹⁹Máme-li naději v Kristu jen pro tento život, jsme nejubožejší ze všech lidí! ²⁰Avšak Kristus byl vzkříšen jako první z těch, kdo zesnuli. ²¹A jako věšla do světa smrt skrze člověka, tak i zmrtvýchvstání: ²²jako v Adamovi všichni umírají, tak v Kristu všichni dojdou života. ²³Každý v daném pořadí: první vstal Kristus, potom při Kristově příchodu vstanou ti, kdo jsou jeho.“

²⁴Tu nastane konec, až Kristus zruší vládu všech mocností a sil a odevzdá království Bohu a Otci. ²⁵Musí totiž kralovat, „dokud Bůh nepodmaní všechny nepřátele pod jeho nohy“. ²⁶Jako poslední nepřítel bude přemožena smrt, ²⁷vždyť „pod nohy jeho podřídil všecko“. Je-li řečeno, že je mu podříděno všecko, je jasné, že s výjimkou toho, kdo mu všecko podřídil. ²⁸Až mu bude podříděno všecko, pak i sám Syn se podřídí tomu, kdo mu všecko podřídil, a tak bude Bůh všecko ve všem. ²⁹Jaký by jinak mělo smysl to, že se někteří dávají křtít za mrtvé? Jestliže mrtví vůbec nevstanou, proč se za ně dávají křtít? ³⁰A proč i my se v každou hodinu vydáváme v nebezpečí? ³¹Den ze dne hledím smrti do tváře – ujišťuji vás o tom, bratří, při všem, co pro mne znamená, v Kristu Ježíši, našem Pánu! ³²Jestliže jsem v Efezu podstoupil zápas se šelmami jen z lidských pohnutek, co mi to prospěje? Jestliže mrtví nevstanou, pak ježme a pijme, neboť zítra zemřeme“. ³³Neklamte se: „špatná společnost kazí dobré mravy.“ ³⁴Vystřízlivějte, jak se sluší, a nehrěšte. Někteří nemají ani ponětí o Bohu. Říkám to k vašemu zahanbení! ³⁵Ale někdo snad řekne: „Jak vstanou mrtví? V jakém těle přijdou?“ ³⁶Jaká poštilost! To, co zaséváš, nebude oživeno, jestliže neumře. ³⁷A co zaséváš, není tělo, které vzejde, nýbrž holé zrno, ať už pšenice nebo nějaké jiné rostliny. ³⁸Bůh však mu dává tělo, jak sám určil, každému semeni jeho zvláštní tělo. ³⁹Není jedno tělo jako druhé, nýbrž jiné tělo mají lidé, jiné zvířata, jiné ptáci, jiné ryby. ⁴⁰A jsou tělesa nebeská a tělesa pozemská, ale jiná je sláva nebeských a jiná pozemských. ⁴¹Jiná je záře slunce a jiná měsíce, a ještě jiná je záře hvězd, neboť hvězda od hvězdy se liší září. ⁴²Tak je to i se zmrtvýchvstáním. Co je zaseto jako pomíjitelné, vstává jako nepomíjitelné. ⁴³Co je zaseto v ponížnosti, vstává v slávě. Co je zaseto v slabosti, vstává v moci. ⁴⁴Zasévá se tělo přirozené, vstává tělo duchovní. Je-li tělo přirozené, je i tělo duchovní. ⁴⁵Jak je psáno: „První člověk Adam se stal duší živou“ – poslední Adam je však Duchem oživujícím. ⁴⁶Nejprve tedy není tělo duchovní, nýbrž přirozené, pak teprve duchovní. ⁴⁷První člověk byl z prachu země, druhý člověk z nebe. ⁴⁸Jaký byl ten pozemský, takoví jsou i ostatní na zemi, a jaký je ten nebeský, takoví i ostatní v nebesích. ⁴⁹A jako jsme nesli podobu pozemského, tak poneseš i podobu nebeského. ⁵⁰Chci říci to, bratří, že člověk, jak je, nemůže mít podíl na království Božím a pomíjitelné nemůže mít podíl na nepomíjitelném. ⁵¹Hle, odhalím vám tajemství: Ne všichni zemřeme, ale všichni budeme proměněni, ⁵²naráz, v okamžiku, až se naposled ozve polnice. Až zazní, mrtví budou vzkříšeni k nepomíjitelnosti a my živí proměněni. ⁵³Pomíjitelné tělo musí totiž obléci nepomíjitelnost a smrtelné nesmrtelnost. ⁵⁴A když pomíjitelné obleče nepomíjitelnost a smrtelné nesmrtelnost, pak se naplní, co je psáno: „Smrt je pohlcena, Bůh zvítězil!“ ⁵⁵Kde je, smrti, tvé vítězství? Kde je, smrti, tvá zbraň? ⁵⁶Zbraní smrti je hřích a hřích má svou moc ze zákona. ⁵⁷Chvála buď Bohu, který nám dává vítězství skrze našeho Pána Ježíše Krista! ⁵⁸A tak, moji milovaní bratří, buďte pevní, nedejte se zvíkat, buďte stále horlivější v díle Páně; vždyť víte, že vaše práce není v Pánu marná.“

2Pt 3:1-13 „¹To už je, milovaní, druhý dopis, který vám píšu. Tímto napomináním chci probouzet vaše čisté smýšlení, ²abyste pamatovali na to, co předpověděli svatí proroci, i na to, co ustanovil Pán a Spasitel skrze vaše apoštoly. ³Především vám chci říci, že ke konci dnů přijdou posměvači, kteří žijí, jak se jim zachce, ⁴a budou se posmívat: „Kde je ten jeho zaslíbený příchod? Od té doby, co zesnuli otcové, všecko zůstává tak, jak to bylo od počátku stvoření.“ ⁵Těm, kdo toto tvrdí, zůstává utajeno, že dávná nebesa i země byly vyvolány slovem Božím z vody a před vodou chráněny. ⁶Vodou byl také tehdejší svět zatopen a zahynul. ⁷Týmž slovem jsou udržována nyní ještě nebesa a země, dokud nebudou zničena ohněm; Bůh je ponechal jen do dne soudu a záhuby bezbožných lidí. ⁸Ale tato jedna věc kéž vám nezůstane skryta, milovaní, že jeden den je u Pána jako tisíc let a tisíc let jako jeden den. ⁹Pán neotálí splnit svá zaslíbení, jak si to někteří vykládají, nýbrž má s námi trpělivost, protože si nepřeje, aby někdo zahynul, ale chce, aby všichni dospěli k pokání. ¹⁰Den Páně přijde jako přichází zloděj. Tehdy nebesa s rachotem zaniknou, vesmír se žárem roztaví a země se všemi lidskými činy bude postavena před soud. ¹¹Když tedy se toto vše rozplyne, jak svatě a zbožně musíte žít vy, ¹²kteří dychtivě očekáváte příchod Božího dne! V něm se nebesa roztaví v ohni a živly se rozpustí žárem. ¹³Podle jeho slibu čekáme nové nebe a novou zemi, ve kterých přebývá spravedlnost.“

Zj 1:7 „Hle, přichází v oblacích! Uzří ho každé oko, i ti, kdo ho probodli, a budou kvůli němu naříkat všechna pokolení země. Tak jest, amen.“

Zj 6:12-17 „¹²A hle, když rozlomil šestou pečeť, nastalo veliké zemětřesení, slunce zčernalo jako smuteční šat, měsíc úplně zkrvavěl ¹³a nebeské hvězdy začaly padat na zem, jako když fík zmítaný víchrem shazuje své pozdní plody, ¹⁴nebesa zmizela, jako když se zavře kniha, a žádná hora a žádný ostrov nezůstaly na svém místě. ¹⁵Králové země i velmoži a vojevůdci, boháč i mocní – jak otrok, tak svobodný, všichni přechli do hor, aby se ukryli v jeskyních a skalách, ¹⁶a volali k horám a skalám: „Padněte na nás a skryjte nás před tvářmi toho, který sedí na trůnu, a před hněvem Beránkovým!“ ¹⁷Neboť přišel veliký den jeho hněvu; kdo bude moci obstát?“